

vold, ved det Synspunkt, hvorfra de samlede Summer efter Lønningslovene maae betragtes. Jeg tror altsaa ikke, at der er nogen Uklarhed ved Affattelsen af Endringsforslaget, og ligesaalidt, at man derved vil komme udenfor de Regler, der nu engang ere gjældende for Anvendelsen af de samlede Summer. Nu har den høitærede Finanzminister gjort gjældende, at det aldrig har været Tanken for de samlede Summers Vedkommende at ville gaae bort fra den Sædberegning, der engang ved Lønningslovene er fastslaaet for disse, og har henviist til, hvad der i saa Henseende er passeret. Jeg maae tillade mig i Modsigning hertil at henvise til, hvad der passerede under Folkethingets Forhandlinger ifjor, da § 9 fik den Skikkelse, hvori den nu foreligger; thi vistnok er § 9, som den nu foreligger, fastslaaet af Finanzministeren iaar, men med Undtagelsen af Scalaen er den ikke Finanzministeriets Bærl, den er bleven til ved Forslag af Lønningsudvalget i Folkethinget ifjor; naar altsaa Scalaen borttages, er § 9 saaledes, som den blev vedtagen i Folkethinget ifjor. Og seer man nu hen til Forhandlingerne om denne Paragraph i Folkethinget ifjor — jeg har gjenlæst dem — saa kan der ikke være fjerneste Tvivl om, at Tanken har været baade at affasse alle Sædtillæg, uden nogen Undtagelse, og at indrømme de Bestillingsmænd, der ere lønede af de samlede Summer, en Forøgelse af det Tillæg, de uden ligefrem at være berettigede dertil i Gjæringen have modtaget, der svarer til den Forbedring, der ydes de andre ligestillede Bestillinger ved de midlertidige Lønningstillæg. Men, kan man sige, og det har den høitærede Finanzminister sagt, Ordene tale derimod. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa de Ord, paa hvilke det her kommer an. Det er Begyndelsen af § 9, og den lyder saaledes: „Fra 1ste April bortfalde alle Lønningstillæg efter Sædomsskrivning“. Den ærede Finanzminister bemærkede herved, at der ikke var sagt, at alle Beregninger i Sæd skulde

bortfalde, men kun alle Lønningstillæg efter Sædomsskrivning, og vilde tillægge det sidste Udtryk en Betydning, der var væsentlig forskjellig fra det første, saaledes at man paa Grund af denne Affattelse ikke kunde bringe de samlede Summer ind under den her foreliggende Bestemmelse. Jeg vil imidlertid tillade mig at tage en af de Love for, ved hvilke disse samlede Summer bevilgedes, for at vi kunne see, hvad der her siges om disse, og jeg skal vælge den første, i hvilken disse Summer opstilles, nemlig Loven af 12te Januar 1858. I dens § 9 hedder det saaledes: „Der stilles til Ministeriets Raadighed en samlet Sum af indtil 20,000 Rd. aarligt, hvoraf 11,000 Rd. ansættes til Sæd og udbetales efter Bestemmelserne i § 1 i denne Lov, for dermed at lønne de ved Universitetet, sammes Museer, Samlinger, Universitetsauctsturen og Communitetet antagne Bestillingsmænd og Betsjente“, og disse opregnes nu i en lang Række, som jeg ikke behøver at oplæse, ligesaa Bibliothekaren og til Vedel, Portner, Fyrbøder osv. Der er altsaa opført en samlet Sum til Lønning af dette Personale. Man har beregnet, hvilke Lønninger der omtrentlig kunne behøves for passende at vederlægge de paa-gjældende Bestillingsmænd, har slaaet alle disse Lønninger sammen til en samlet Sum — thi det er det rette betegnende Udtryk — og har saa sagt til Ministeren: Her har Du denne samlede Sum under Tet, løn saa disse Bestillingsmænd, som Du bedst synes og kan. Men saa har man tillige sagt, at af den samlede Sum omsættes 11,000 Rd. til Sæd efter Bestemmelserne i § 1. Spørgsmaalet bliver da nu, om man kan sige, at dette er et Lønningstillæg efter Sædomsskrivning, og dette formener jeg, at det utvivlsomt er; thi Sædberegningen kommer aldeles ikke til Birk-somhed, naar den ikke giver et højere Beløb end det, der lægges til Grund for den, hvilket i denne Lov er 5 Rd. for en Lønde Sæd. Tre Sædpriserne derunder, finder der i Gjæringen ingen Sædberegning Sted; den kom-